

Un estudi pilot de les característiques motivacionals dels tennistes i dels tennistes en cadira de rodes en competició

Eduardo Cervelló Gimeno

*Facultad de Ciencias del Deporte
Universidad de Extremadura*

Juan Pedro Fuentes García

*Facultad de Ciencias del Deporte
Universidad de Extremadura*

David Sanz Rivas

*Escuela Universitaria de Magisterio
Universidad de la Rioja*

Paraules clau

esport adaptat, esport inclusiu, tennis, tennis en cadira de rodes, motivació

Abstract

This study analyses the motivational characteristics of top class tennis players and of wheelchair tennis players in competitions. Therefore we have taken as a theoretical reference the perspective of goals reached (Nicholls, 1989; Roberts, 1992) The relations between the motivational and a series of physiological variables such as the beliefs about the causes of success in sport, the satisfaction with results, the diversion of practising sport and the preference for tasks of different degrees of difficulty, are analysed. The results demonstrate, in contrast with former studies, that the focus on ego as much as the focus on the task at hand are associated with motivational adjustment patterns. Finally, significant differences in some of the variables studied between tennis players and wheelchair tennis players have been encountered. The possible implications that these can have on training are discussed in the work.

Resum

Aquest estudi analitza les característiques motivacionals del tennis de competició en esportistes d'alta competició practicants de tennis i tennis en cadira de rodes. Per a això es pren com a marc teòric la perspectiva de les fites d'assoliment (Nicholls, 1989; Roberts, 1992). S'analitzen les relacions entre l'orientació motivacional i una sèrie de variables psicològiques com són les creences sobre les causes d'èxit en esport, la satisfacció amb els resultats esportius, la diversió amb la pràctica esportiva i la preferència per tasques amb diferent grau de dificultat. Els resultats mostren, enfront d'estudis anteriors, que tant l'orientació a l'ego com l'orientació a la tasca s'associen a patrons motivacionals adaptatius. Per últim, s'han trobat diferències significatives en algunes de les variables estudiades entre els tennistes i els tennistes en cadira de rodes. Les possibles implicacions que per a l'entrenament poden tenir aquests resultats són discutides en el treball.

Introducció

La motivació esportiva és, i ha estat, un tema d'estudi àmpliament recorregut en la investigació psicològica de l'esport (Roberts, 1992). Aquest fenomen de la motivació esportiva ha estat abordat des de diferents perspectives. Una de les perspectives més acceptades en la investigació de psicologia de l'esport durant les dues darreres dècades ha estat la perspectiva de les fites d'assoliment (Nicholls, 1984, 1989). Aquesta perspectiva parteix del supòsit conceptual que el significat subjectiu que les persones donem a l'assoliment es troba estretament relacionat amb les emocions, pensaments i conductes que desenvolupem. De la mateixa manera les fites (o objectius que ens marquem) d'assoliment són el punt clau que actua com a mecanisme per a determinar per una part, els nostres judicis sobre competència i, per l'altra, la percepció d'èxit o fracàs en la consecució d'aquestes fites. Nicholls (1984) considera que les persones poden concebre la seva capacitat en relació amb dues concepcions o perspectives de meta. Una d'elles és coneguda

com a *orientació a la tasca*, en la qual l'objectiu és desenvolupar noves habilitats, millorar el procés d'aprenentatge i aconseguir una millora personal tant en l'acompliment de l'activitat desenvolupada, com en l'esforç exercit per aconseguir-la. La segona perspectiva de meta es coneix com a *orientació a l'ego*, i consisteix a buscar la demostració de capacitat respecte dels altres amb els quals s'interactua, i se sent èxits quan es demostra major capacitat que els altres o quan s'exhibeix menys esforç per aconseguir una mateixa tasca. Tanmateix, les orientacions a la tasca o a l'ego, no es consideren extrems oposats d'un continu, sinó que més aviat cal considerar-les com a orientacions independents, és a dir, que les persones poden estar molt orientades a l'ego i a la tasca, presentar una baixa orientació en una de les dues, i també presentar una baixa orientació en totes dues.

En el terreny esportiu, ja existeix un gran cos de coneixements que ha mostrat que les orientacions de meta estan relacionades amb patrons motivacionals característics de cada orientació. Així s'han investigat, entre altres aspectes, les relacions que les orientacions de meta (ego i tasca) tenen amb altres variables motivacionals com són: les creences sobre les causes d'èxit en esport (Cervelló, 1996, Duda i White, 1992; Newton i Duda, 1993; White i Duda, 1993), la satisfacció amb els resultats esportius (Lochbaum i Roberts, 1993, Roberts, Hall, Jackson, Kimiecik i Tonymon, 1991; Treasure i Roberts, 1994), la diversió amb la pràctica esportiva (Duda i Nicholls, 1992; Duda, Fox, Biddle i Armstrong, 1992; Hom, Duda i Miller, 1993) i la preferència per tasques amb diferent nivell de dificultat (Cervelló, 1998).

Aquests treballs han mostrat que l'*orientació a la tasca* està relacionada amb la creença que l'èxit esportiu s'aconsegueix a través de l'esforç i la cooperació amb els altres, amb la satisfacció d'aquells resultats que informen de la millora i el progrés personal, amb una major diversió en l'esport i amb la preferència per tasques amb repte, mentre que l'*orientació a l'ego* s'ha relacionat amb la creença que la principal cau-

sa de l'èxit esportiu és tenir una gran capacitat i utilitzar paranyos enganyosos, amb la satisfacció d'aquells resultats que informen de la possessió de major capacitat que els altres, amb l'avorriment amb la pràctica esportiva i amb la preferència per tasques fàcils.

Sota aquest marc, els objectius del nostre treball han estat, d'una banda comprovar si en una mostra d'esportistes practicants de tennis, tant com en cadires de rodes es produeix el mateix patró motivacional que en els estudis esmentats anteriorment, i de l'altra banda analitzar si existeixen diferències en les variables estudiades entre els tennistes i els tennistes en cadira de rodes.

Mètode

Subjects i procediment

La mostra de l'estudi va estar composta per 51 tennistes d'alta competició (40 en cadira de rodes i 11 a peu), pertanyents a programes esportius organitzats. Els qüestionaris van ser complimentats durant la celebració de diversos campionats i es trobava present un dels investigadors per a resoldre qualsevol dubte que es pogués presentar.

Instruments

Qüestionari de Percepció d'Èxit (QPE)

Aquest qüestionari elaborat per Roberts i Balagué (1989, 1991) és una escala composta per 12 ítems, *ó dels quals mesuren l'Orientació a la tasca i ó mesuren l'Orientació a l'ego*. La pregunta inicial que encapçala el qüestionari és "En practicar esport sento que tinc èxit quan...", a la qual segueixen els dotze ítems relacionats amb l'orientació a la tasca i l'orientació a l'ego. Les respostes estan formulades en una escala tipus Likert en què cada ítem té un rang de resposta de 0 a 100. El 0 correspon a *totalment en desacord* i el 100 a *totalment d'acord* amb la formulació de la pregunta. La versió en castellà d'aquest qüestionari utilitzada per

a la nostra investigació ha estat traduïda al castellà per Cervelló, Escartí i Balagué (1998) i mostra alts índexs de fiabilitat (Alpha 0,92 per al factor Ego i 0,82 per al factor Tasca).

Qüestionari de Satisfacció amb els Resultats Esportius (QSRE)

El Qüestionari de Satisfacció amb els Resultats Esportius consta d'11 ítems i va ser desenvolupat per Treasure i Roberts (1994), per a mesurar la satisfacció dels subjectes amb algunes situacions que es deriven dels resultats obtinguts en l'esport. La pregunta inicial és "En el teu esport, quanta satisfacció obtens quan tu...", i s'agrupen les respostes en tres subescales que són: a) *Experiències de Mestratge*, que expressa la preferència per resultats que informen sobre el progrés personal; b) *Aprovació Social* per la qual el subjecte prefereix resultats que informin sobre la consecució de reconeixement per part dels seus altres significatius i c) *Èxit Normatiu*, que manifesta la preferència per aquells resultats que informen de major capacitat respecte de les persones amb les quals competeix. Les respostes estan reflectides en una escala tipus Likert amb un rang de resposta de 0 a 100, en què el 0 correspon a *Una mica* i 100 a *Molta*.

Respecte a la validesa i consistència de la versió en castellà del qüestionari, Cervelló et al. (1998) van trobar Alphas de 0,72 per a la subescala Experiències de Mestratge, 0,87 per a la subescala Aprovació Social, i 0,58 per a la subescala Èxit Normatiu.

Qüestionari de Creences sobre les Causes que porten a l'Èxit en l'Esport (QCCEB)

Les creences sobre les causes que porten a l'èxit en l'esport, es van determinar amb una escala de 17 ítems. El qüestionari original va ser desenvolupat per a l'àmbit acadèmic per Nicholls i els seus col·laboradors (Nicholls, Patashnick i Nolen, 1985, Nicholls, Cheung, Lauer i Patashnick, 1989), i va ser adaptat per a l'àmbit esportiu per

Duda i Nicholls (1992). La pregunta introductòria general per a aquest qüestionari va ser "Què penses que ajuda a les persones a ser bones i tenir èxit en esport?", mentre que la frase introductòria per a cada ítem va ser "Les persones tenen èxit en esport si...", i s'agrupen les respostes en tres sub-escala o factors: a) *Motivació/Esforç*, aquest factor es refereix a que l'èxit esportiu depèn de l'esforç exercit en l'acompliment de la tasca b) *Habilitat Normativa*, que expressa la creença que l'èxit depèn de factors relacionats amb la possessió de major capacitat i c) *Engany* que engloba als ítems que es refereixen al fet que la utilització de conductes enganyoses són les responsables de l'èxit esportiu. Les respostes estan reflectides en una escala tipus Likert amb un rang de resposta de 0 a 100, en què el 0 correspon a *totalment en desacord* i 100 a *totalment d'acord*.

Existeixen dues versions en castellà del qüestionari de creences de les causes que porten a l'èxit en esport desenvolupades per Cervelló, Escartí i Balagué (1998), i Guivernau i Duda (1994), qui van trobar Alphas entre 0,74 i 0,78 per a la subescala de Motivació/Esforç, entre 0,62 i 0,71 per a la subescala Habilitat Normativa, i entre 0,71 i 0,72 per a la subescala Engany.

Qüestionari de Diversió dels subjectes amb la Pràctica Esportiva (QDPE)

Aquest qüestionari elaborat per Duda i Nicholls (1992) mesura la diversió que tenen els subjectes amb la pràctica esportiva. El qüestionari original consta de 8 ítems agrupats en dos factors anomenats *Avorriment* i *Diversió* respectivament que mesuren el grau d'avorriment o diversió del subjecte mentre practica esport. La pregunta inicial del qüestionari era "Com acostumes a sentir-te quan practiques esport?", mentre que les respostes als diferents ítems estan reflectides en una escala tipus Likert amb un rang de resposta de 0 a 100, en què el 0 correspon a *totalment en desacord* i 100 a *totalment d'acord*.

El treball de Duda *et al.* (1992) va mostrar coeficients de consistència interna de 0,94

per al factor Diversió i de 0,83 per al factor Avorriment.

Resultats

En el capítol de resultats, s'analitzen en primer lloc les propietats psicomètriques dels instruments, degut a què han estat poc utilitzats en el context espanyol. En segon lloc es realitza una anàlisi de correlació simple entre l'orientació motivacional i la resta de variables del nostre estudi. Per últim s'efectua una anàlisi diferencial en les variables estudiades entre els tennistes i els tennistes en cadires de rodes a través de la tècnica de l'Anàlisi de Variància (ANOVA).

Propietats Psicomètriques dels instruments

Amb objecte de determinar les propietats psicomètriques dels instruments es van utilitzar anàlisis factorials de components principals amb rotacions Varimax i obliques per a tots els qüestionaris per a determinar la seva estructura.

La consistència interna dels qüestionaris es va establir mitjançant el càlcul del Coeficient Alpha de Cronbach.

Qüestionari de Percepció d'Èxit (CPE)

Es va realitzar una anàlisi factorial de components principals per a determinar l'estructura de l'Escala CPE (Roberts i Balagué, 1989), que mesura l'orientació de meta personal dels subjectes.

L'anàlisi factorial demostra que existeixen dos factors, anomenats *Orientació a l'Ego* i *Orientació a la Tasca*, amb autovalors majors a 1,00. Respecte de la consistència interna del qüestionari, el Coeficient Alpha de Cronbach va ser de 0,87 per als ítems del factor *Ego* i de 0,97 per als ítems del factor *Tasca* (Taula 1).

Qüestionari de Satisfacció amb els Resultats Esportius (QSRE)

Aquest qüestionari mesura la satisfacció que els subjectes tenen amb les situacions que es deriven dels resultats obtinguts en la pràctica esportiva. Amb objecte de determinar l'estructura del qüestionari es va realitzar una anàlisi factorial de components principals amb rotació obliqua. Després de realitzar aquesta anàlisi, es va comprovar que tres dels ítems de la versió original incrementaven de manera substancial la consistència interna del qüestionari quan eren eliminats. Per tant es van eliminar aquests ítems i es va procedir de nou a realitzar una anàlisi factorial de components principals amb rotació obliqua, però aquesta vegada sense els ítems en qüestió (vegi's Taula 2).

"Quan practico esport sento que tinc èxit"	EGO	TASCA
4. Quan demostro una clara milloria personal	0,93766	0,16027
8. Quan domino quelcom que no podia fer abans	0,93377	0,17442
7. Quan supero les dificultats	0,90020	0,20745
11. Quan assolixo una fita	0,86865	0,35495
3. Quan treballo molt	0,84206	0,24518
10. Quan rendixo al meu millor nivell d'habilitat	0,80457	0,24389
12. Quan sóc clarament superior	0,21765	0,80978
5. Quan la meva actuació supera als meus rivals	0,34541	0,76059
2. Quan sóc el millor	0,45278	0,72568
6. Quan demostro a la gent que sóc el millor	-0,02987	0,67268
1. Quan guanyo als altres	0,29713	0,59729
9. Quan faig quelcom que els altres no poden fer	0,13012	0,58964
Coefficient Alpha de Cronbach	0,87	0,97

Taula 1. Anàlisi Factorial amb Rotació Varimax del POSQ.

"En el teu esport, quanta satisfacció obtens quan tu...?"	(Experiències de Mestratge)	Èxit Normatiu	Aprovació Social
8. Veus progrés en la teva tècnica	0,97066	-0,00562	0,10717
1. Aprens noves tècniques	0,96478	-0,00428	0,09985
6. Trobes reptes en la competició	0,94585	0,05389	0,01139
3. Comprens noves estratègies	0,94083	0,04955	0,15178
7. Treballes molt	0,93657	0,06334	0,12042
5. Trobes la competició fàcil	0,04440	0,98290	0,17559
10. Agrades als teus amics	0,05036	0,07835	0,96149
9. Agrades al teu entrenador o als teus pares	0,17806	0,14573	0,93418
Coefficient Alpha de Cronbach	0,97	1	0,91

Taula 2. Anàlisi Factorial amb Rotació Obliqua del Qüestionari de Satisfacció amb els Resultats Esportius (QSRE).

Què creus que ajuda a les persones a ser bones i tenir èxit en esport? "Les persones tenen èxit en esport si..."	Motivació-Esforç	Habilitat Normativa	Engany
3. Si intenten treure el millor d'ells mateixos	0,91353	0,15030	0,16529
2. Si s'esforcen al màxim	0,88819	0,14099	0,15763
9. Si els agrada entrenar	0,81626	0,36039	0,03769
8. Si ajuden als altres a aprendre	0,65908	0,11068	0,02642
1. Si són millors que els altres quan practiquen esport	0,06702	0,91164	0,04816
12. Si són millors que els altres en competicions difícils	0,34439	0,77944	0,15148
6. Si han nascut aptes per a practicar esport	0,30656	0,68646	0,34327
7. Si fan veure que els agrada l'entrenador	-0,09465	0,22710	0,89518
8. Si saben com impressionar l'entrenador	-0,13286	-0,23787	0,87962
Coefficient Alpha de Cronbach	0,78	0,62	0,72

Taula 3. Anàlisi Factorial amb Rotació Obliqua del Qüestionari de Creences sobre les Causes que porten a l'Èxit en Esport (QCCEE)

Com acostumes a sentir-te quan practiques esport?	Diversió	Avorriment
1. Em diverteixo quan faig esport	0,93088	-0,15001
7. Frueixo fent esport	0,89422	-0,24310
2. Trobo interessant fer esport	0,85761	-0,11154
8. Sembla que el temps passi volant quan faig esport	0,67406	-0,10959
5. Em fico plenament en el joc quan practico esport	0,66947	-0,39191
3. Quan practico esport, sovint em distrec en comptes de pensar en el que estic fent	-0,02702	0,98475
6. Quan practico esport, generalment desitjo que el joc acabi aviat	-0,30040	0,57965
Coefficient Alpha de Cronbach	0,89	0,73

Taula 4. Anàlisi Factorial amb Rotació Varimax del Qüestionari de Diversió amb la Pràctica Esportiva.

Com s'observa a la Taula 2 hem obtingut tres factors que expressen la satisfacció amb els resultats esportius. Aquests factors presenten autovalors majors que 1,00, i

s'anomenen *Experiències de Mestratge*, *Èxit Normatiu* i *Aprovació Social*. La consistència interna va ser de 0,97 per al factor *Experiències de Mestratge*, d'1 per al factor

Èxit Normatiu i de 0,91 per al factor *Aprovació Social*.

Qüestionari de Creences sobre les Causes d'Èxit en Esport (QCCEE)

Aquest qüestionari mesura quines són les causes que els subjectes creuen que són les determinants de la consecució d'èxit esportiu. Per tal de determinar la seva dimensionalitat, es va efectuar una anàlisi factorial de components principals amb rotació obliqua. Els resultats d'aquesta anàlisi factorial s'ofereixen a la Taula 3. Podem veure que hem obtingut tres factors anomenats *Motivació/Esforç*, *Habilitat Normativa* i *Engany*, tots ells amb autovalors majors de 1,00. Els coeficients de consistència interna van ser de 0,78 per al factor *Motivació-Esforç*, de 0,62 per al factor *Habilitat Normativa*, i de 0,72 per al factor *Engany*.

Qüestionari de Diversió amb la Pràctica Esportiva (QDPE)

Aquest qüestionari, que mesura la diversió dels subjectes amb la pràctica esportiva consta de dos factors anomenats *Diversió* i *Avorriment*. L'ítem 4 de la versió original va ser eliminat ja que disminuïa de forma considerable la consistència interna del qüestionari. El coeficient Alpha va ser de 0,89 per al factor *Diversió* i de 0,73 per al factor *Avorriment* (Taula 4).

Relacions entre l'orientació de meta personal i la satisfacció amb els resultats esportius, les creences sobre les causes d'èxit en esport, la diversió amb la pràctica esportiva i la preferència per tasques amb diferent nivell de dificultat

El segon objectiu del nostre treball era comprovar si existia el mateix patró de relacions entre l'orientació de meta personal i la satisfacció amb els resultats esportius, les creences sobre les causes d'èxit en esport i la diversió amb la pràctica esportiva que en els estudis realitzats anteriorment en altres poblacions. Per a això es van efectuar correlacions simples entre aquestes variables.

Els resultats mostren que l'Orientació a la Tasca dels esportistes està positivament relacionada amb una major satisfacció amb aquells resultats esportius que proporcionen als subjectes *Experiències de Mestratge*, amb la creença que la *Motivació i l'Esforç* són les causes que porten a l'èxit en esport i amb la preferència per les *Tasques amb repte*. També veiem una relació negativa entre l'Orientació a la Tasca i la preferència per les *Tasques fàcils*. D'altra banda, l'Orientació a l'Ego està positivament relacionada amb una major satisfacció amb aquells resultats que proporcionen major *Aprovació Social i Experiències de Mestratge* i amb la creença que la possessió d'*Habilitat Normativa i la Motivació i l'Esforç* són les causes d'èxit en esport (Taula 5).

Anàlisi comparativa entre tennistes en cadira de rodes i tennistes de l'orientació de meta personal, la satisfacció amb els resultats esportius, les creences sobre les causes d'èxit en esport, la diversió amb la pràctica esportiva i la preferència per tasques amb diferent nivell de dificultat

Per tal d'analitzar les diferències en les variables estudiades entre els tennistes i els tennistes en cadira de rodes, efectuem una anàlisi de variància (ANOVA). Els resultats mostren diferències significatives entre ambdós grups de mostra, de forma que els tennistes estan més orientats tant a la *Tasca* com a l'*Ego* que els tennistes en cadira de rodes. Apreciem també diferències significatives en la Satisfacció amb els resultats esportius, de manera que els tennistes prefereixen en major mesura que els tennistes en cadira de rodes aquells resultats que els informen de l'obtenció d'*Experiències de Mestratge, Aprovació social i Èxit Normatiu*. No trobem diferències entre ambdós grups en allò relatiu a les creences sobre les causes d'èxit en esport. Tanmateix, observem que els tennistes prefereixen en major mesura que els tennistes en cadira de rodes, les *Tasques amb repte* (Taula 6).

Discussió

Una visió del nostre treball mostra per una banda que els instruments de mesura utilitzats s'han mostrat com a elements vàlids per a mesurar les variables estudiades, ja que han mostrat validesa i índexs de fiabilitat acceptables. D'altra banda, hem trobat igual que els estudis efectuats anteriorment, que l'orientació a la tasca s'ha relacionat amb patrons motivacionals més adaptatius consistents en una major satisfacció amb els resultats que informen de la consecució d'experiències de mestratge, amb la creença que la motivació i l'esforç són les causes d'èxit en l'esport i amb la referència per les tasques amb repte. Tanmateix, l'orientació a l'ego s'ha relacionat no només amb factors motivacionals consistents en un patró motivacional poc adaptatiu com són la satisfacció amb l'aprovació social i la creença que l'èxit esportiu s'assoleix gràcies a la possessió d'una major habilitat normativa, sinó

VARIABLES	EGO	TASCA
<i>Satisfacció amb els resultats esportius</i>		
• Experiències de Mestratge	0,3298*	0,8306**
• Aprovació Social	0,3520*	0,2035
• Èxit Normatiu	0,0874	0,1073
<i>Creences sobre les causes d'èxit en esport</i>		
• Motivació/Esforç	0,3066*	0,2912*
• Habilitat Normativa	0,4685**	0,0844
• Engany	0,0872	-0,1733
<i>Diversió amb la Pràctica Esportiva</i>		
• Diversió	0,0254	0,1942
• Avorriment	-0,0360	-0,0731
<i>Preferències per tasques</i>		
• Tasques fàcils	0,1682	-0,3582*
• Tasques amb repte	0,2325	0,4886**

* p<0,05; ** p<0,001.

Taula 5. Correlacions entre l'orientació de meta personal, la satisfacció amb els resultats esportius, les creences sobre les causes d'èxit en esport, la diversió amb la pràctica esportiva i la preferència per tasques amb diferent nivell de dificultat.

VARIABLES	gl	TENNISTES EN CADIRA DE RODES (MD)	TENNISTES (MD)	F	p
<i>Orientación motivacional</i>					
• Orietación ego	1	228,88889	354,00000	10,23168	0,003
• Orientación tarea	1	352,50000	500,00000	5,86907	0,020
<i>Satisfacción Resultados Deportivos</i>					
• Experiencias de Maestría	1	260,83333	411,00000	8,39315	0,006
• Aprobación Social	1	113,33333	152,00000	4,14657	0,048
• Éxito Normativo	1	35,00000	59,00000	5,90486	0,019
<i>Creencia Causas Éxito</i>					
• Motivación/Esfuerzo	1	290,27778	306,00000	0,28322	0,597
• Habilidad normativa	1	185,00000	227,00000	3,28856	0,077
• Engaño	1	47,22222	56,00000	0,24851	0,621
<i>Diversión con la Práctica</i>					
• Diversión	1	403,05556	401,00000	0,00488	0,945
• Aburrimiento	1	76,38889	78,00000	0,00652	0,936
<i>Preferencia por tipo de tareas</i>					
• Preferencia Tareas con reto	1	59,76744	85,45455	5,25690	0,026
• Preferencia Tareas fáciles	1	55,11628	63,63636	0,49550	0,485

Taula 6. Resultats de l'ANOVA, assignant com a variable dependent els factors dels qüestionaris administrats i com a variable independent els grups de mostra (tennistes i tennistes en cadira de rodes).

que també s'ha relacionat amb la satisfacció amb les experiències de mestratge i amb la creença que la motivació i l'esforç són les causes de l'èxit en esport, factors aquests tradicionalment relacionats amb l'orientació a la tasca. (Cervelló, 1996, Duda i White, 1992; Newton i Duda, 1993; White i Duda, 1993). Només un d'aquests estudis va trobar que l'orientació a l'ego es relacionava també amb la creença que la motivació i l'esforç eren una de les causes d'èxit en esport (Duda i White, 1992). Les raons per les quals és possible que es doni aquest patró motivacional és que els esportistes de la nostra mostra són esportistes d'alta competició. Igual que en l'estudi de Duda i White (1992), els esportistes d'alt rendiment acostumen a presentar altes orientacions tant a l'ego com a la tasca. Això és degut a que malgrat considerar la victòria com quelcom molt important i plaent per a ells, saben que les causes de la victòria passen pel dur entrenament, la millora personal contínua, i l'esforç tant en l'entrenament com en la competició.

El segon objectiu del nostre treball consisteix a analitzar les possibles diferències entre esportistes i esportistes en cadira de rodes en les variables estudiades.

Els resultats mostren que existeixen diferències entre ambdós grups, de manera que els tennistes mostren una major orientació tant a la tasca com a l'ego, es mostren més satisfets amb aquells resultats que informen de la consecució d'experiències de mestratge, aprovació social i èxit normatiu i prefereixen també en menor mesura les tasques amb reptes.

Aquests resultats semblen indicar diferències significatives, no només en l'aspecte direccional de la motivació (ego i tasca), sinó que en general els tennistes en cadira de rodes se senten menys atrets per l'esport de competició, ja que en pràcticament totes les variables esmentades han presentat puntuacions menors que els

tennistes. Aquests resultats (si bé han de ser presos amb prudència pel reduït nombre de la mostra), hauria de portar a la reflexió als entrenadors i plantejar si l'esport d'alta competició compleix funcions diferents per als tennistes en cadira de rodes.

Referències

- CERVELLÓ, E. M. (1996). *La motivación y el abandono deportivo desde la perspectiva de las metas de logro*. Servei de Publicacions de la Universitat de València.
- (1998). *Variables psicológicas relacionadas con la elección de tareas con diferente nivel de dificultad. Implicaciones para el entrenamiento psicológico*. (En revisió).
- CERVELLÓ, E.; ESCARTÍ, A. i BALAGUÉ, G. (1998). *Propiedades psicométricas de una batería de cuestionarios para determinar: La orientación de metas, las creencias sobre las causas de éxito en deporte, la satisfacción con los resultados deportivos y la diversión con la práctica deportiva*. (En revisió).
- DUDA, U.; FOX, K.R.; BIDDLE, S. J. H. i AMSTRONG, N. (1992). "Children's achievement goals and beliefs about success in sport". *British Journal of Educational Psychology*, 62, pàg. 313-323.
- DUDA, J. L. y NICHOLLS, J. G. (1992). "Dimensions of achievement motivation in schoolwork and sport". *Journal of Educational Psychology*, 84, pàg. 290-299.
- DUDA, J. L. y WHITE, S. A. (1992). "The relationship of goal perspectives to beliefs about success among elite skiers". *The Sport Psychologist*, 6, pàg. 334-343.
- GUIVERNAU, M. y DUDA, U. (1994). "Psychometric properties of a spanish version of the task and ego orientation in sport questionnaire (TOSQ), and beliefs about the causes of success inventory". *Revista de Psicología del Deporte*, 5, pàg. 31-51.
- HOM, H.; DUDA, J. L. i MILLER, A. (1993). "Correlates of goal orientations among young athletes". *Pediatric Exercise Science*, 5, pàg. 168-176.
- NEWTON, M. y DUDA, J. L. (1993). "Elite adolescent athletes achievement goals and beliefs concerning success in tennis". *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 15, pàg. 437-448.
- LOCHBAUM, M. y ROBERTS, G. C. (1993). "Goal orientations and perceptions of the sport experience". *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 15, 2, pàg. 160-171.
- NICHOLLS, J. G. (1984). "Achievement motivation: Conceptions of ability, subjective experience, task choice and performance". *Psychological Review*, 21, pàg. 328-346.
- NICHOLLS, J. G. (1989). *The competitive ethos and democratic education*. Cambridge, MASS: Harvard University Press.
- NICHOLLS, J. G.; CHEUNG, P.; LAUER, J. i PATASHNICK, M. (1989). "Individual differences in academic motivation: Perceived ability, goals, beliefs, and values". *Learning and Individual Differences*, 1, pàg. 63-84.
- NICHOLLS, J. G.; PATASHNICK, M. i NOLEN, S. B. (1985). "Adolescent's theories of education". *Journal of Educational Psychology*, 77, pàg. 683-692.
- ROBERTS, G. C. (1992). "Motivation in sport an exercise: Conceptual constraints and conceptual convergence". A.G. C. Roberts (ed.), *Motivation in sport and exercise* (pàg. 3-30). Champaign, IL: Human Kinetics.
- ROBERTS, G. C. y BALAGUÉ, G. (1989). *The development of a social-cognitive scale in motivation*. Paper presented at the Seventh World Congress of Sport Psychology, Singapore.
- (1991). *The development and validation of the Perception of Success Questionnaire*. Paper presented at the FEPSAC Congress, Colònia, Alemanya.
- ROBERTS, G. C.; HALL, H.; JACKSON, S. A.; KIMCIK, J. i TONYMON, P. (1991). *Personal theories of ability and the sport experience: Goal perspectives and achievement strategies*. Manuscrit sense publicar.
- TREASURE, D. C. i ROBERTS, G. C. (1994). "Cognitive and afective concomitants of task and ego goal orientations during the middle school years". *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 16, pàg. 15-28.
- WHITE, S. A. i DUDA, J. L. (1993). "Dimensions of goals and beliefs among athletes with physical disabilities". *Adapted Physical Activity Quarterly*, 10, pàg. 125-136.